

تکرار داستانی به نام میزبانی

مدیرکل ورزش و جوانان استان اردبیل در جلسه شورای عالی ورزش از احتمال میزبانی اردبیل برای رقابت‌های والیبال جوانان دنیا خبر داده است.

مسئله میزبانی رقابت‌های مهم بین‌المللی و جهانی با رعایت همه جوانب و در نظر گرفتن نفع و صلاح استان می‌تواند از جنبه‌های مختلف به نفع استان باشد.

توسعه گردشگری ورزشی آرزوی همه دوستداران استان و علاقه‌مندان به ورزش می‌باشد. از طرف دیگر فراهم شدن امکان حضور تماشاگران برای تماشای یک دوره رقابت‌های مهم و جهانی و تأثیر آن برای افزایش هواداران ورزش و رشته‌های خاص، خواسته ورزشی‌های منطقه می‌تواند باشد اما هیچ کدام از این ویژگی‌ها نباید برای استانی که در تأمین حداقل‌ها برای هیئت‌های ورزشی درمانده است تعهد ایجاد بکند.

اردبیل در سال‌های اخیر سه میزبانی مهم والیبال را بر عهده داشته است. زیرساخت‌های موجود در کنار میهمان‌نوازی مردم و وجود مواهب طبیعی از جمله آب‌های گرم سرعین و امکانات اقامتی در آن شهرستان و همدلی و عشق به کار در بین اکثریت کادر ورزش و جوانان و همکاری صمیمانه نهادهای مردمی با عواملو دست‌اندرکاران مسابقه و در نهایت حضور تماشاگران خونگرم و فهیم، این منطقه را شایسته میزبانی برای رقابت‌های مهم ورزشی و به خصوص والیبال کرده است.

تجربه تلخ

میزبانی اردبیل برای رقابت‌های والیبال برای استان تجربه‌ای بسیار تلخ و زجرآور بوده است. هنوز فراموش نکرده‌ایم که در روزهای اولی که مدیرکل ورزش و جوانان سکان هدایت ورزش استان را بر عهده گرفت مدام از بدهکاری‌های میزبانی‌ها و مشکلات ایجاد شده برای ورزش و تشکیلات منتسب به آن حرف می‌زد.

کار تا جایی پیش رفت که حتی نمایندگان مجلس هم برای رفع این مشکل قدم پیش گذاشتند و جلساتی را برگزار کردند. هرچند که بعدها این جلسات را بدون خروجی و غیر مؤثر در جذب اعتبارات تلقی کردند ولی گویا موقعیت برخی‌ها بیشتر از دیگران برش داشته و می‌گویند در

روزهای آینده قرار است بدهی‌ها تسویه شود و مدال طلای این کار بر گردن علاقه‌مندان به مطرح شدن آویزان شود.

حال با این تجربه‌ای که وجود دارد آیا پذیرش ریسکی دیگر می‌تواند مورد قبول واقع شود؟ به خصوص در شرایط موجود و کمبود اعتبارات آیا استان توان تقبل یک گوشه از ده‌ها گوشه مربوط به هزینه‌های رقابت پیش رو را می‌تواند داشته باشد؟

تجربه می‌گوید اگر میزبانی‌ها روی حساب و کتاب و اقداماتی مناسب انجام نگیرد تنها نفعش برای منطقه و ورزش بی‌اعتماد کردن جامعه به تشکیلات ورزش و ایجاد دردهای تمام نشدنی به دست اندرکاران اداره کل و در نهایت برای ورزش استان می‌باشد.

فدراسیون و هزینه‌ها

مدیر کل ورزش و جوانان اعلام کرده است که کلیه هزینه رقابت‌ها بر عهده فدراسیون والیبال خواهد بود. در نگاه اول با این شرط همه مشکلات ناشی از میزبانی و درگیری مالی استان مرتفع می‌شود ولی تا چه اندازه می‌توان به این حرف‌ها و قول‌های داده به استان اعتماد کرد؟ مگر در دوره‌های قبلی از این قبیل وعده‌ها داده نشده بود؟

چه تضمینی وجود دارد که پس از پایان رقابت‌ها هزینه و حق و حقوق مردم به موقع پرداخت گردد و استان و ورزش آن درگیر بدهکاری‌ها نشود.

اگر فدراسیون بر قولی که داده مصمم باشد در صورت انتخاب اردبیل به عنوان میزبان رقابت‌ها بهتر خواهد بود که عقد قرارداد با همه مراکز درگیر توسط خود فدراسیون انجام بگیرد و استان زیر بار هیچ تعهدی نرود و فقط وظیفه هماهنگی و اجرایی را داشته باشد.

ضرب المثلی است که می‌گوید: مار گزیده از ریسمان سیاه و سفید می‌ترسد. حرف و حدیث‌هایی که بدهی‌های قبلی برای ورزش و والیبال اردبیل داشته و ضرباتی که از این میزبانی ورزش متحمل شده ورزشی‌ها را برای قبول هر وعده‌ای در این ارتباط با شک و تردید همراه می‌کند.

امیدواریم اگر بحث میزبانی عملی بشود اشتباه سال‌های قبل تکرار نشود و بعد از پایان رقابت‌ها شاهد ناله‌ها و گلایه‌های مسئولین وقت و سایه انداختن بدهی‌ها بر سرنوشت ورزش منطقه نباشیم.

احساس مسئولیت

همه این حرف‌ها با احساس مسئولیت و دور نگاه داشتن ورزش‌ن‌دار استان از هزینه‌های اضافی و تحمیلی است. وظیفه ما گفتن واقعیت‌ها می‌باشد و مسئولیت با مسئولین و تصمیم‌گیرندگان است و امیدواریم که همه تصمیم‌ها به نفع ورزش منطقه باشد. حالا فردا فریاد زنند که مخالفان میزبانی باج می‌خواهند و اِله می‌کنند و بِلِه می‌کنند. متأسفانه در ورزش ما به تازگی‌ها رسم غلطی رایج شده که هر جا در برابر حرف حقی، سخنی برای گفتن نباشد فوراً برای سرپوش گذاشتن به واقعیت‌ها خیلی‌ها را متهم به باج‌خواهی می‌کنند.

امیدواری

با همه این مسائل، ورزشی‌ها حتماً دعا خواهند کرد که بحث میزبانی اردبیل با حفظ حقوق ورزش استان محقق بشود و با میزبانی مناسب و بدون تعهدات مالی برگ دیگری بر افتخارات ورزش افزوده شود.
انشاله